

ржжж, и най-скѣтнѣ стига до самага Арсе-
ніа, кой-то сѣ криаше въ незнайны мѣста:
той сѣ смилѣва за нѣкогашныя си отецъ и
благодѣтель, и лѣжовио-то обвиненіе върхъ
6-го отмахна неговѣя страхъ, та поскоро
излезе отъ мѣсто-то, дѣто сѣ криаше; тай-
но той въ градъ Тиръ достигѣва и право при
своего благодѣтеля отива.

Блаженный Ат. обрадованъ за негово-то до-
хожданье, заржча мѣ да не сѣ избеѣва на
никого прѣдъ да сѣ захване сѣдѣ. Изъ сѣ
не бѣше сѣ ѹкротила злобната ѹмраза на
клеветницы-тѣ, кои-то ненаситени сѣ тол-
кова, измислихъ и дрѣгъ лѣжжъ върхъ пра-
ведныя мѣжжъ: тѣ надѣмахъ еднѣ безсра-
мнѣ женщины да каже прѣдъ сѣдници-
тѣ, че Ат. е прѣспалъ въ нейныя домъ и
ѣж обезчестилъ. Сѣзвраніе-то бѣше вече го-
тово, да захване сѣдѣ; всичкы сѣдѣй на-
сѣдахъ, и клеветници-тѣ сѣ прѣдставихъ,
а жена-та дохожда плачешкомъ да сѣ жа-
лѣва отъ Ат. (та нито го знаѣше кой е,
нито, мѣ бѣ видѣла лице-то) и дѣмаше:
Праведни сѣдѣй! азъ прикрахъ тогова чло-
вѣка въ кѣщѣж-тѣ си ѹжъ да сторѣж ми-